Zaterdag, 20 Mei 1837. No. 60.

VLISSINGSCHE COURANT.

Deze COURANT wordt geregeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, zonder franco per post f 2,75; de abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van iedere drie maanden.

De advertentien worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van een tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nuummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 19 Mei.* Gisteren is uit het 5e District dezer Provincie alhier aangebragt, 1 Belgisch Overlooper, laatst gediend hebbende bij het 2e Regement Jagers uit Mechelen gedeserteerd.

— Den 11 dezer werd te Amsterdam gehouden de elfde algemeene vergadering van het Nederlandsch Genootschap *tot zedelijke verbetering der gevangenen*, onder voorzitting van den Heer *Mr. J. J. Uytwerf Sterling.* Uit het dertiende jaarlijks verslag van de verrigtingen en den staat des Genootschaps, opgemaakt door den eersten Secretaris, den Heer *W. H. Warnsinck* Bzz., is gebleken dat de zorg van de Bestuurders der afdeelingen des Genootschaps, in de onderscheidene gevangenissen des Rijks, zich heeft uitgestrekt over 2337 crimineel en correctioneel veroordeelden. Van dezen hebben 448 gedeeld in het godsdienstig onderrigt, terwijl 415 in het lezen, schrijven en rekenen zijn onderwezen; voorts heeft men aan 88 arbeid verschaft. Het getal der jeugdige veroordeelden van beide sexen, beneden de 18 jaren, die, van de meer bejaarde gevangenen geheel afgescheiden, onafgebroken deelen in het school- en godsdienstig onderwijs, van wege het Genootschap gegeven, en die tevens tot een beroep of kostwinning worden opgeleid, bedroeg op den 31 December ll. 139. Door het Genootschap zijn op verschillende wijzen verzorgd geworden 244 ontslagenen; een aantal van 11 heeft zich deze gunst onwaard betoond. Het getal der leden heeft over het verstreken jaar beloopen 3591.

— Het volgende uittreksel uit eene kronijk van den jare 1435 komt ons, zoowel wegens de daarin vermelde bijzonderheden als wegens de overeenkomst, in vele opzigten, tusschen de tegenwoordige weêrsgesteldheid en die van gemeld jaar, niet onbelangrijk voor, en wij meenen door de overneming van hetzelve onze lezers geene ondienst te doen:

IN 't Jaar onzes Heeren doen men schreef 1435 was de wind omtrent half Februarij veel Oost ofte Noord Oost ende des s'Nagts was 't klaar weder tot ses of seeven uuren toe, ende des daags was 't donker graauw weder tot s'avonds toe, zeer koude tot ses of seeven uuren, ende het en regende niet, noch het en donde niet in de Maart, noch in April, noch in Mey. En op *St. Pancrasdag* (den 19 Mey) Oude Styl badt het hard Ys gemaakt, dat 'er een Kraay op staan konde; ende daar en wies Lover, noch Gras, noch Kooren, noch Pruimenboomen en bloeiden niet, noch Kerssen, noch Appelen, noch Peeren, noch een Wyngaard en was ontlaaten. Ende daar waren Menschen die geen betrouwen op God en hadden, ende keerden haar Land onderwerf omme, ende en hadden geen vruchten. Ende andere Luiden zeiden met *Job*, *God gaf God nam*, ende daar zij een hoedt Tarwe af plegen te hebben, daar kreegen zij vier hoedt af van die Somer. Ende op *St. Jan Baptist-dag* (den 24 Juny) aten de Oude Vrouwen met Koolpotten voor de Kerke ende de Menschen en konde haar niet verwarmen die by de Straat gingen. Ende het begon te warmen des daags na *St. Pieter* en *Paulus* (den 30 Junij) in die octave van *St. Jan*, ende des daags zoo scheen de Sonne schoon ende klaar, ende des s'nachts zoo regenden 't soetelijk zoo dat alle de vruchten op het veld wiessen ende men koft daar na een achtste Tarwe om 8 groot, ende een achtste Rogge om 6 groot, ende een achtste Gerste om 4 groot ende een achtste Haver om 10 duiten. Item een achtste Guldelink-appele om 3 groot, ende een achtste Schyvers om een Braspenning, een achtste Gys-Jans om 6 duiten; en alle Ooft daar na. Item een achtste Peeren om 2 stuivers enz. Item een Kuchooy om 18 stuivers van dat allerbeste. Item een Varken dat het allerbest, dat op de markt kwam om drie pond Hollands, (Guulden 25 cents.) Item een Runt dat 120 pond smeers hadde koft men om 9 Rynsche Guldens (6 gulden en 10 cents) en alle beesten daar naar lager.

— Een dier verfoeijelijke tooneelen, welke nog in Engeland toegestaan worden, het verkoopen van eene vrouw, heeft laatstleden Maandag te Halifax plaats gehad. Zekere *Garth* heeft al haar zijne vrouw voor een shelling verkocht; daarna heeft hij haar terug gekocht en andermaal verkocht aan een gehuwd persoon voor een halve kroon. De vrouw van dezen laatsten koop, hiervan onderrigt, is toegesneld en heeft de omstanders zeer vermaakt door haren ontrouwen echtgenoot naar verdienste te behandelen.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 14 Mei.* De Prinses *Helena* zal den 24e op onze grens aankomen, alwaar zij plegtstatig door den Hertog *de Choiseul* en de autoriteiten van het departement zal in ontvangst worden genomen; op de grenzen der beide landen zullen twee eskadrons worden opgerigt, een salvo van 36 kanonschoten zal de komst der Prinses op Fransch grondgebied te kennen geven; twee eskadrons en een bataillon zullen haar de verschuldigde eer bewijzen. De Hertog *de Broglie* reist morgen naar Fulda de Prinses te gemoet.

— De Hertog *van Nemours* zal na de huwelijksfeesten eene reis naar Duitschland doen en onder andere een bezoek van gehuwenwensching brengen aan den Groothertog *van Mecklenburg.* Van daar reist hij voort naar Rusland om een onderhoud te hebben met zijn Keizer, de Generaal *Gourgaud* zal den Prins vergezellen.

— De *Gazette de France* behelst heden het volgende artikel:

De Engelschen hebben, ter gelegenheid van de laatste onlusten zich in Katalonie gevestigd. De ontscheping van hunne mariniers te Barcelona is eene daad van het grootste belang. Aan de kust van den Oceaan hebben zij reeds Bilbao en St. Sebastiaan. In het zuiden bezitten zij Gibraltar. Thans maken zij zich meester van de Oostkust, en het geheele Schier-eiland zal met hunne maritieme etablissementen worden omringd. Men zal eens een grooten oorlog moeten voeren, om de Engelschen uit Spanje, waar zij zich in alle havens gevestigd hebben, te verdrijven. Welke verantwoordelijkheid bedreigt de Fransche Ministers, die deze overweldiging toelaten! Begrijpt men nu, waarom Engeland de verdrijving van den oudsten tak heeft toegestaan, en waarom het eerste schot in Julij tegen de Koninklijke troepen gedaan, door een Engelschman is geschied.

— Uit Evreux schrijft men van den 10 Mei: » Gisteren morgen 7 ure is eene groote massa rotsteen en aarde van den kant van St. Michel los geraakt, en naar beneden gestort, waardoor verscheidene huisjes zijn vernield. Eene vrouw, die sedert 14 dagen weduwe was, heeft daarbij een kind van 5 jaren verloren."

— Men schrijft uit Macon, dat zekere *Goydoy*, horologiemaker, zich dezer dagen in een koffijhuis bevindende, gezegd had, dat hij 100 kroonen wilde geven aan dengenen, die zich met hem naar Parijs wilde begeven om den Koning te dooden. Een bevelschrift tot gevangenneming is daarop door den regter van instructie uitgevaardigd. Men hoopt, dat het onderzoek zal bewijzen, dat een dergelijk voorstel niet anders heeft kunnen gedaan worden, dan in waanzin of dronkenschap. (*Le Droit.*)

— Onder de politieke veroordeelden, die krachtens de amnestie in vrijheid gesteld zijn, bevinden zich ook twee oud-koningsgezinden, de Marquis *de St. Maurice* en de Baron *de Verteuil*, die wegens artikelen in het nieuwsblad *la France*, door hen uitgegeven, verwezen waren. Beide hebben een brief in een ander blad doen publiek maken, waarin zij verklaren dat zij, huns ondanks, uit de gevangenis van St. Pelagie ontslagen zijn, en nooit de zwakheid zouden gehad hebben om aan de regering gratie te vragen.

— Onder de geruchten die hier verspreid worden behoort ook, dat de Keizer van Rusland aan den Keizer van Oostenrijk en den Koning van Pruissen voorgesteld had het houden eener bijeenkomst, ten einde de belangen van Europa definitief te regelen, en dat de Keizer van Oostenrijk geantwoord had de noodzakelijkheid hiervan niet in te zien, doch dat de Koning van Pruissen het voorstel had aangenomen.

— Een van Bordeaux komend schip, met meel, rum, brandewijn en buskruid voor de Carlisten, is den 8 dezer, op de hoogte van Lequeitio, door aldaar kruisende sloepen genomen. Men vond insgelijks aan boord, zegt men, eene zeer aanzienlijke somme gelds en 40,000 paar schoenen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 14 Mei.* Uit Mentz wordt dd. 5 Mei geschreven: Ons feest tet eere van *Guttenberg*, hetwelk op den 24 Junij zoude moeten gevierd worden, is andermaal tot later verschoven, vermits tegen den gezegden tijd het voetstuk niet kon vollooid zijn. Thans is ter inwijding van het gedenkstuk voorloopig den 25 Augustus dezes jaars bepaald. Een der basrelieven van dit, naar *Thorwaldsen's* model uitgevoerde monument, is reeds vóór ettelijke dagen alhier aangekomen. Het stelt het oogenblik van de uitvinding der drukkunst voor. *Guttenberg* zit voor eene tafel met letters en stempels voor zich, en reikt *Schoffer*, die opmerkzaam tegen hem over staat, eenen drukvorm met beweegbare letters toe. Het beeld van *Schoffer* is bij uitnemendheid schoon.

BELGISCHE BERIGTEN.

Uit Sittard wordt gemeld dat de sluikhandel uit Holland over de grenzen van Noord-Braband, alsmede door den rayon van Maastricht, in Limburg op eene bedroevende wijs plaats heeft. Alleen gedurende de maand April zijn in drie controles (Lanaeken, Weert en Venlo), 8632 kilog. geraff. suiker, 2708 kilog. zout, 22 balen Engelsche geweven goederen, 34 stuks horenvee en 127 schapen, ter waarde van 17,361 fr. 60 c. in beslag genomen. In den nacht van 13 op 14 Mei hebben de tolbedienden eene bende smokkelaars uit Maastricht aangevallen en hun zes balen manufacturgoederen ontnomen.

DE HOROSCOOP.

Wanneer wij in vroegere en hedendaagsche romans, in welke het noodlot eene ijzingwekkende rol speelt, de meest verwikkelde, avontuurlijke omstandigheden en gebeurtenissen kunstig zamengesteld en moeijelijk eene ontknooping te gemoet gevoerd zien, dan houden wij dergelijke kunstgewrochten voor uitsporige vruchten eener overspannen verbeelding, die, ook onder de schoonste vormen en bij de schitterendste voordragt, ons de keuze des onderwerps doen bejammeren; zelfs bij het mogenlijke der wezenlijkheid van zoodanige verwikkelde omstandigheden, gelooven wij niet aan derzelve werkelijk bestaan en aan hare ontwikkeling in derzelver natuurlijken zamenhang. En toch levert de wezenlijkheid voorheelden op van zoodanige gebeurtenissen, die, even als de gezegde vruchten der verbeelding, wel in derzelver daadzaken als gegrond en waarachtig, maar toch in derzelver zamenloop althans als onverklaarbaar zich aan het kortzigtig menschelijk oog voordoen. Wij willen hier onzen lezeren eene zoodanige gebeurtenis mededeelen, zoo als zij, in den aanvang der ll. maand December, voor een Koninklijk Geregtshof in Spanje geregtelijk verhandeld is geworden, en zoo als zij door de *Gazette des Tribunaux* wordt vermeld.

Don *Gonzalez Olendirien*, woonde met zijne ouders in de stad Cordova. Welgemaakt, rijzig van gestalte, vlug en behendig, vlij-

tig en ouder-lievend, was hij de glorie zijner hem minnende ouders. Hij beloofde, de vreugde hunner oude dagen te worden, want hij bemindé hen van ganscher harte. Zijn vader en zijne moeder omvatteden alle zijne denkbeelden, in hen vereenigden zich alle zijne gemoedsaandoeningen. Men kon hem welligt te laste leggen, een donker en droefgeestig karakter te vertoonen, maar de treurigheid, welke men in hem waarnam, waren van eenen zoo zachten, zoo roerenden aard, had zoo iets bijzonder aanminnigs, dat men niet slechts haar in hem verschoonde, maar zelfs gaarne aan hem zag.

Het is heden ongeveer acht jaren geleden, dat *Clondirien*, op het feest Onzer Lieve-Vrouw *del Pilar*, de godsdienstoefening bijwoonde in dien trotschen tempel, welken vroeger de Mooren hunnen valschen profeet opgerigt hadden, doch die thans, ter eere Gods, in eene Christelijke kerk veranderd is. In dien tempel bragt hij een groot gedeelte van den dag door, of liever, hij dwaalde in het digte zuilen-woud rond, hetwelk door het onmetelijk groot aantal pilaren gevormd wordt, die het koepeldak der moskee ondersteunen. Maar, in weerwil van zijnen godvreezenden zin, was het hem te moede als overmagtigde hem naar het spreekwoord: *tras la cruz el diabolo*, de booze geest. Eerst omstreeks het invallen van den nacht verliet hij de kerk, en nog herhaalden zijne lippen de laatste woorden van het gebed, hetwelk hij voor het geluk zijner ouders ten Hemel had opgezonden, nog waren zijne vingeren vochtig van het wij-water, waarmede hij zijn voorhoofd had besprocid, toen hij door eenen bedelaar werd aangesproken. Deze was een dier koperkleurige wezens, wier sterkgeteekende gelaatsuitdrukking eeniglijk aan dat geslacht eigen is, hetwelk van roof, diefstal en waarzeggen leeft, kortom, het was een Gitano.

Signor, zeide de bedelaar, na eene kleine gift ontvangen te hebben: Signor, ik versta de kunst van horoskoop-trekken, ik weet de toekomst te ontsluijeren, zijt gij niet begeerig te vernemen wat u gewiglijs in uw leven geboeren zal?

Clondirien gevoelde zich door eene heimelijke onrust bewogen, welke hij zich zelven niet te verklaren wist; hij hoopte door het vernemen van zijn toekomend lot zijne gemoedsberoering te kunnen verdrijven; na eenig aanzelen nam hij den voorslag aan.

Kom slechts met mij, zeide de Gitano, en *Gonzalez* volgde hem.

Zij liepen gedurende eene wijl tijds eene menigte kleine, afgelegene straten door, welke de bedelaar voorbedachtelijk scheen gekozen te hebben. Verscheidene malen kwam het *Clondirien* voor, als of eene waarschuwende stem hem toeriep dezen Gitano niet te volgen, want dat men poogde hem in eenen valstrik te lokken; hij gaf echter aan deze opwelling van vrees geen gehoor. De eenige voorzorg, welke hij nam, was dat hij de greep van zijnen dolk, zoo als ieder echte Spanjaard dien altijd bij zich draagt, tot een snel en gemakkelijk gebruik gereed hield, en zoo ging hij dan met zijnen geleider voort. Meer dan eenmaal zeide hem ook onderweegs zijn geweten, dat het zijnen God tergend was, zijn oor naar wrevelmoedige waarzegger-kunstenarijen te neigen; maar alle deze vrome gedachten en waarschuwingen des hemels weerbielden hem niet.

Zij kwamen voor de stadspoort, traden in een donker olijfboomenbosch, en welhaast bevonden zij zich te midden van eenen troep heidens.

Clondirien betaalde den overeengekomen prijs en nu namen ontzettende bezweringen eenen aanvang. Men begon met den jongman eene menigte onverschillige zaken te zeggen, en besloot met hem te voorspellen, *dat hy eenmaal zynen vader en zyne moeder zoude om het leven brengen.* Mijne geliefde ouders ombrengen, ik! riep *Gonzalez* buiten zich zelven door ontroering — gij liegt, vervloekte heksenmeester!

Maar deze antwoordde koelbloedig: vertoorn u niet, Jonge Heer; het is niet anders; gij zult uwe ouders dooden. —

God in den Hemel! riep *Gonzalez*, wat heb ik dan misdaan om zulk eenen vloek te verdienen.

De goeden, hernam de Gitiano moeten menigwerf voor anderen schuld boeten; *de Hemel straft in u de vrucht eener kerkschennige Non en van eenen Monnik die zyne gelofte brak.*

Gij liegt, schandelijke booswicht! schreeuwde *Gonzalez*, gij lastert mij en mijn gansche geslacht! Hij trok met de linkerhand zijnen dolk uit, greep met de regterhand den horoskoopleezer bij den gorgel, en wilde hem neerstooten; maar, in hetzelfde oogenblik werd hem de dolk uit de hand gewrongen, hij zelf neergeworpen en nu flikkerden twintig blanke messen boven zijn hoofd. Verder deed men hem geen leed, gaf hem nog een vrijgeleide tot aan den uitgang van het Losch, en zoo kwam hij te huis, treuriger en somberder dan ooit te voren; ondanks alle moeite welke hij aanwendde, kon hij in zijn onrustig en bijgeloovig gemoed den indruk niet uitwisschen, welken des Gitanos voorstelling op hem gemaakt had; gedurende vele dagen folterde hem eene ware hellepijn. Dezen toestand niet meer kunnende verduren, besloot hij, zich althans over een gedeelte der voorspelling zekerheid te verschaffen, en nu trad hij op zekeren dag, geheel ontroerd en in tranen smeltende, voor zijnen vader, viel hem te voet, en vraagde hem, of het waarheid ware, dat deze een Monnik was geweest; of het waarheid ware dat zijne moeder eene Non was? Met onuitsprekelijken angst hoopte hij op een antwoord, hetwelk hem zijne innerlijke rust zoude hergeven.

Ach, mijn geliefde zoon, hernam zijn vader, ik ben verbaasd en verrast, u een geheim te zien vermoeden, van hetwelk wij verzekerd waren, dat voor u en voor de geheele wereld een ondoordringlijke sluijer hetzelve bedekte. Daar nu echter een of andere booze genius u daarvan een voorgevoel schijnt te hebben ingeboezemd, is niets billijker, dan dat gij de geheele waarheid vernemt; hoor derhalve: ik was ongeveer twintig jaren oud, toen ik in het jaar 1796 in een klooster in Navarra geplaatst werd. Daar in bleef ik tot het jaar 1808. Omstreeks dat heilloos tijdperk werden de kloosters door de omwedeugende troepen onzer onderdrukkers overvallen en uitgeplunderd; wij moesten vlugten om ons leven te redden. Ook uwe moeder bevond zich in hetzelfde geval; ook de nonnenkloosters werden verwoest, en zij behoeftig en verlaten in de wijde wereld gedreven. In dien toestand zag ik haar voor de eerste maal. De gelijkvormigheid onzer rampen wekte spoedig een wederzijdsch vertrouwen tusschen ons, en zoo kwamen wij nader tot elkander. Wij vereenigden onze krachten ter bestrijding van ons gemeenschappelijk ongeluk. In de oogen van kunde, hardvochtige zedenmesters is ons gedrag welligt te wraken, maar de gevoelige en goede mensch wordt ook voorzeker hier de goddelijke uitspraak aan: voor iedere zonde is vergiffenis bij de goddelijke genade. — Verre, zeer verre van ons land zetteden wij ons in deze stad neder, waar niemand ons en onze lotgevallen kent. Aan deze stijve en spaarzaamheid hebben wij ons bestaan te danken. God heeft onen kleinen koophandel, welken ik aanvaardde, gezegend, en het maakt ons grootste en schoonste geluk uit, dat gij, zonder alle de wederwaardigheden, welke wij beleefd hebben, de vruchten onzer nijverheid in vrede kunt genieten.

Dit verhaal, hoezeer het ook de vrome gezindheid van *Clondirien* schokte, werkte niet het minste uit tot vermindering der teleurstelling welke hij zijne ouders toedroeg. Maar het vervulde echter zijn hart met kommer; want, had de Gitano in één deel zijner profetie de waarheid gezegd, waarom zou dan ook, met behulp des Satans, het niet mogelijk gemaakt worden dat ook het andere deel eenmaal vervuld wierd!

Deze gevolgtrekking bragt hem tot het vaste besluit om den voorspelden gruwelijken, aan zijne ouders, ook ware het slechts in krankzinnigheid, te plegen, moord onmogelijk te maken door *zyne woonplaats voor eeuwig te verlaten.* Tot dit einde, wendde wij bij zijne ouders het reikhalzendst verlangen voor, om de wereld te gaan bezigtigen, en smeekte hij hen dringend, eene groote reis te mogen aanvaarden.

Waarom wilt gij ons verlaten? vraagden de bedroefde ouders aan *Clondirien:* blijf, o blijf bij ons, wij smeeken u daarom; zoekt gij beter brood dan het onze, van de schoonste tarwe? Geloof onze ondervinding: *de steen die rolt, zet geen mos aan, en menigeen gaat de wyde wereld in, om wol in te zamelen, en komt zelf geschoren terug.*

Bij deze redenen voegden zij nog vele anderen, doch *Gonzalez* bleef onverzettelijk bij zijn besluit. Zij moesten derhalve inwilligen, en nadat zij hem eene vrij aanzienlijke soms gelds ter hand gesteld en hem hunnen zegen gegeven hadden, begaf hij zich op weg naar Madrid, van waar hij, zoo hij voorgewend had naar Frankrijk zoude reizen. Hij was naauwelijks ter halverwege gekomen, of hij nam zijne rigting regts, over Castro Rio, naar Grenada, en begaf zich vervolgens, over Baena las Ventas, naar Alcala la Real. Hier hield hij zich slechts op, om uit te rusten verliet nu den grooten landweg en begaf zich in de grootste woestenijen der Sierra de Grenada; midden onder hemelhooge bergen kocht hij zich eene hut met eenen tamelijk grooten, door een hek ingesloten, tuin. Aldaar zette hij zich neder, vastelijk voornemens er als kluizenaar te leven en boete te doen, om het boven het hoofd hangende ongeluk af te wenden. Hij leefde van de jagt en van de voortbrengselen van zijnen tuin. Al den tijd, die hem overbleef, bragt hij door met bidden in eene kapel welke hij zelf ter eere der heilige moedermaagd in zijnen tuin had opgerigt. Op deze wijze leefde hij zes jaren in volstrekte afzondering. Slechts des Zondags begaf hij zich naar Campillo de Arenas, of naar Carcheligio, om de mis te hooren. Ook begaf hij zich, eens of tweemalen in het jaar, naar Benalva om kruid en lood en de hem noodige kleedingstukken te koopen alsook om de huiden der door hem geschoten dieren tot geld te maken. — Dit was *Clondirien's* levenswijze, en in weerwil van alle nasporingen der politie en van het geregt, kon men niets ten zijnen laste ontdekken.

Op een zijner pitstapjes naar Campillo de Arenas leerde hij *Catilina Azoboche* kennen, een schoon, donkerbruin meisje, met teederen en zedigen blik, rijzig en trotsch van gestalte. Zij stamde af van eerlijke maar arme ouders. Hij vroeg haar ten huwelijk, en weldra was *Catilina* zijn ingezegende vrouw

Eene wijl tijds bragt zij het geluk in zijne kluis; doch dit was van korten duur. Na verloop van een jaar keerde zijn onrustige gemoedsaard terug, en nu kwelde hem de hevigste minnenijd. Hij beeldde zich in, dat eene zoo schoone, zoo zachtzinnige vrouw *hem* niet kon beminnen, en toch waagde hij het niet haar deze gevoelens kenbelijk te maken, want *Catilina* deed niet het allergeringste, wat ook slechts van verre eenig voedsel aan zijne verdenking zoude hebben kunnen geven. Des ongeacht leed hij niet te minder. Dikwerf wanneer hij ter jagt zoude gaan, was het hem te moede als of hij binnen den omtrek zijner hut gebannen was; van uit de digste plaatsen van het woud bespiedde hij haar dagen lang als een Argus, om zich van de gegrondheid eener verdenking te overtuigen, welke hij zich zelven niet durfde bekennen. Dikwijls ook kwam hij merkelijk vroeger te huis dan hij gezegd had; maar hij vond nimmer iets verdachts; *Catilina* trad hem te gemoet met het geheel openhartige karakter eener getrouwe en beminde gade. (*Het Vervolg hierna.*)

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 18 MEI 1837.

De Nederlandsche Mudde		*De Nederlandsche Mudde.*	
Tarwe	f 6,50	Zeeuwsche Paardeb.	- 3,40
Rogge	- 4,80	Zeeuwsche Groene Erwten	- 4,75
Winter Gerst	- 3,70	Boekweit	- 4,40
Zomer dito	- 3,40	Zomer Koolzaad	- 7,00
Haver	- 2,30	Winter dito	- 10,50
Walchar. Witte Boonen	- 10,50	Raap-Olie	f 41,00 p. vt.
Idem Paardeb.	- 3,75	Patent-Olie	- 43,50 s
Idem Groene Erwten	- 6,00	Lijn-Olie	- 40,00 s
Idem Witte Erwten	- 6,00	Lijnkoeken	f 9,00 p. 100 stuks.

Tarwenbrood het Ned. Pond 15 en een halve cents. Mastoluinbrood 14 cent. Roggenbrood 12 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 19 Mei.* Sedert den 17 dezer tot heden zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd: De Engelsche Stoomboot *Soho*, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *de twee Gebroeders*, H. O. Bensen, van Bremen, met tabak; *Neptunus*, F. Meeske, van Hamburg, met stukgoederen; *Lien*, A. M. Grea, van Hayety, met koffij en verfhout, *de vier Gebroeders*, F. Hayen; *de Verwachting*, T. G. Tannen, beide van Rostock; *de Maria*, M. Jensen, van Niestad, alle drie met raapzaad; *Jeannette*, F. le Cherp, van Marennes, met zout; *de Visscher*, A. W. Radmann, van New-Orleans, met stukgoederen; *Marij en Margareth*, W. Jones, van New-Port, met rijst; *Catharina*, J. van der Schuyt, van Londen, met stukgoederen; *Helena*, F. O. Adema; *de vrouw Antkatina*, C. P. Christoffers, beide van Hoekseel, met garst; *St Anna*, C. M. Dannberg, van New-York, met tabak en rijst; *Sparren*, F. Holo, van Gothenburg, met houtwaren.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild:

De Engelsche Stoomboot *the Ocean*, W. Morfee, naar Londen, met passagiers en stukgoederen; *de Koophandel*, C. F. Gaukema, naar Topham; *Charlotte*, R. Muyr, naar Exmouth; *de drie Gebroeders*, J. Smit, naar Londen, alle drie met schors; *de Prosiliënt*, W. de Ruyter, naar Hayety, met meel; *Princess Victoria*, J. Button, naar Londen, met passagiers en stukgoederen.

Zij, Ms. Transportschip *Dordrecht*, Kapitein-Luitenant-Kooij, van Helvoet naar Suriname en Curaçao; en het schip *Admiraal Tromp*, Kapitein *P. J. Kerkhoven*, van Amsterdam naar Batavia, waren den 10 Mei op de hoogte van Dungeness.

Ter Drukkerij van P. WEDES DE SWART.